

N:o 70.

Af Herr **S. B. Linné**: *Angående tillägg till Kongl. Förordningen och Reglementet om folkskolelärares pensionsinrättning af den 30 November 1866.*

Lyckligt är, att både regering och folk vårdar sig om folkskolorna i vårt land, och att de skötas nu ojemförligt bättre, än för ett par tiotal år sedan. Dock stå många folkskolor, som förestås af gamla skollärare, på en ganska låg ståndpunkt. Detta härleder sig, som jag vill tro, icke af bristande vilja hos dessa lärare, utan deraf, att de icke ega de kunskaper, som nödvändigt fordras, för att kunna ordentligt sköta en skola. Den undervisning och bildning, som lemnades vid seminarierna före 1850, var bristfällig och ofullständig. Jag vill dermed icke tillägga dåvarande seminariilärare någon last, emedan dessa på sätt och vis voro oskyldiga, ty alla församlingar ville ju hafva examinerade lärare. Visserligen är det sannt, att mycket har blifvit gjordt för att höja de gamla skollärares bildning, men icke kan mycket vinnas för dessa, som äro 50 år och deröfver, att de under några få veckors tid få genomgå en kurs. Till förmån synnerligast för skolorna, men äfven för de gamle skolläroarne, vill jag derföre värdsammast föreslå, det Riksdagen ville för sin del besluta och hos Kongl. Maj:t underdånigst anhålla om följande tillägg till Kongl. Maj:ts nådiga förordning och reglemente angående folkskolelärares pensionsinrättning den 30 November 1866:

De af rikets folkskolelärare, som blifvit examinerade före 1850 och före nämnde tid erhållit ordinarie skolläroarebeställning, skola efter 25 års oförvitlig tjenstgöring få uppbära 250 R:dr årligen ur den för folkskolelärare i riket stiftade pensionskassan. Dock vare de folkskolelärare, som före 55 års ålder taga afsked,

pligtige, att till förutnämnda kassa af sin pension betala 8 procent, till dess de hafva uppnått 55 lefnadsår. De folkskolelärare, som för obotlig sjukdoms skull nödgas taga afsked, varda från dessa procent befriade.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 28 Januari 1874.

S. Benj. Linné.

N:o 71.

Af Herr **S. B. Linné**: *Derom att jemväl för musikaliska arbeten eller kompositioner måtte tillämpas hvad lagen af den 3 Maj 1867 stadgar rörande efterbildning af konstverk.*

Uti en skrifvelse till Kongl. Maj:t den 28 Februari 1863 uttalade Riksdagen denna åsigt, att, då produkterna af tankens arbete vore lika mycket förtjenta af skydd, som hvarje annan produktion, hvilket ock redan vore så till vida uti lagstiftningen erkänt, som tryckfrihetsförordningen skyddade författares eganderätt till deras verk, och genom särskild förordning den 20 Juli 1855 vore förbjudet att, utan författarens eller hans rättsinnehafvares tillåtelse, offentligen uppföra ett dramatiskt eller för skådeplatsen författadt musikaliskt arbete; så egde konstnären lika berättigade anspråk derå, att eganderätten till hans verk af lagen hägnades. Denna skrifvelse föranledde Kongl. Maj:t, att genom nådig proposition den 4 December 1866 för Riksdagen framlägga ett förslag till lag angående efterbildning af konstverk, hvilken lag, af Riksdagen godkänd, sanktionerades genom Kongl. förordningen den 3 Maj 1867.

Ehuru denna lag endast afser plastiska och tekniska konstverk, så innehåller dock såväl sjelfva denna lag, som ofvan anmärkta Kongl. förordning af den 20 Juli 1855 och Riksdagens anförda skrifvelse så